

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Nadejda Toma,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Școlnic Mihail XXXX,

născut la xxx, originar și domiciliat în r-nul Xxx, s. Xxx.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 07.07.2017 – până la 01.08.2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 20.09.2017 – până la 01.11.2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 23.02.2018 – până la 16.05.2018 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din 01 august 2017, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ CPP, Școlnic Mihail a fost condamnat în baza art. 201¹ alin.(4) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Hîncești din 10 mai 2016, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Cheltuielile judiciare în mărime de 4748 lei au fost trecute în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Școlnic Mihail la 25 aprilie 2017, aproximativ la orele 02⁰⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul său din r-nul Xxx, s. Xxx, în care locuiește împreună cu soția sa Rotaru Vera și socrii Rotaru El. și Rotaru D., în virtutea

art.133¹ lit.a) Cod penal având calitate de membru de familie, în cadrul unui conflict inițiat între el și Rotaru Dumitru, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând în scopul maltratării lui Rotaru D., i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului, în special în față, cauzându-i leziuni corporale, care au dus la decesul victimei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și avocatul Dodica R. în numele inculpatului, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia să fie încasat din contul inculpatului cheltuielile de judecată în sumă de 4748 lei.

În argumentarea soluției a indicat că instanța de fond eronat a interpretat norma art.227 alin.(2) pct.5) Cod de procedură penală, or, cheltuielile judiciare sunt cheltuieli suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit art. 229 alin.(2) CPP, instanța de judecată, poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Necătând la faptul că starea materială a inculpatului este precară, eliberarea de plata cheltuielilor de judecată este contrară principiului legalității, iar punerea acestor cheltuieli pe seama inculpatului aceasta va contribui la responsabilitatea și corectarea lui.

- avocatul Dodica R. în numele inculpatului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea unei pedepse mai blânde de 8 ani închisoare, iar în temeiul art. 85 Cod penal, definitiv de stabilit 9 ani închisoare, în penitenciar de tip închis.

A menționat că sentința în latura penală ce ține de individualizarea pedepsei este ilegală și neîntemeiată, deoarece instanța nu a luat în considerație că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer, este căsătorit și are un copil minor la întreținere, iar pedeapsa aplicată acestuia este prea aspră care va influența negativ asupra lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2017, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate de procuror și avocatul Dodica R. în numele inculpatului.

5. Instanța de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor din dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicităților, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului Școlnic M. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, a menționat că instanța de fond corect a trecut în contul statului cheltuielile de judecată în mărime de 4748 lei, reținând că expertiza medico-legală este o probă, care de rând cu celelalte pobe acumulate pe parcursul urmăririi penale de către partea acuzării, au menirea a demonstra în instanță vinovăția inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile imputate acestuia.

Astfel, argumentele procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului sunt neîntemeiate, deoarece art. 143 alin.(1) CPP, prevăd că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Mai mult că, potrivit alin.(2) al normei indicate, plata expertizelor judiciare efectuate se face din contul bugetului de stat.

Referitor la apelul avocatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului, instanța de apel a conchis că în privința lui Școlnic M. măsura de pedeapsă a fost aplicată legal și corect de către instanța de fond, care nu contravine legii, ținând cont de prevederile art. 7,61,75, 85 Cod penal, precum și de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat, cu aplicarea art. 90 CP, însă nu a conștientizat faptele comise, săvârșind din nou o infracțiune gravă.

Prin urmare, instanța de fond just a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc cu izolarea de societate și corect a aplicat în privința lui Școlnic M. prevederile art. 85 Cod penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, acuzatorul de stat a contestat-o cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Consideră neargumentată soluția instanței privind trecerea în contul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 4748 lei.

Totodată, recurentul în recurs a făcut referire și a desfășurat dispoziția art. 227 Cod de procedură penală, care reglementează cheltuielile judiciare.

Astfel, legislatorul a expus clar în art. 229 Cod de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat

împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Prevederile art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie indicate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, solicitând casarea hotărârii contestate în partea cheltuielilor judiciare cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel în latura civilă, indicând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea încasării cheltuielilor de judecată, însă Colegiul penal constată că instanța de apel a motivat cerințele acuzatorului de stat ce ține de cheltuielile judiciare, fiind expusă soluția în decizie (f.d. 190-194).

Astfel, autorul invocând prevederile art.227 și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

La cele invocate, instanța menționează, că aceste argumente ale recurentului sunt neîntemeiate, deoarece dispozițiile art.143 alin.(1) Cod de procedură penală, prevăd că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, totodată fiind relevante și alin.(2) ale normei date, care stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul bugetului de stat.

Drept urmare celor nominalizate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu a inculpatului, după cum indică procurorul.

Totodată, instanța remarcă că prin Legea nr.316 pentru modificarea și completarea unor acte legislative din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018,

alin.(2) al art. 143 Cod de procedură penală a fost abrogat, însă aceasta nu are nici o aplicabilitate în speța dată, deoarece expertizele medico-legale efectuate la caz, au avut loc până la modificările parvenite.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel în mod just și echitabil a stabilit că cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat în sumă totală de 4748 lei pentru efectuarea expertizelor medico-legală a cadavrului nr.37 din 25.04.2017 și 158 din 25.04.2017 în privința lui Școlnic M., în prezenta cauză (f.d.52, 55-59), sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414 - 419 Cod de procedură penală, iar temeiul invocat de recurent prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în decizia instanței de apel, în sensul casării hotărârii judecătorești și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Școlnic Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 mai 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti